

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

„АРСЕНАЛ“ Е ВАЖЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ИНВЕСТИТОР

„В България предприятията като „Арсенал“ са много малко. То впечатлява със своята площ и с мащаба на своето производство. В Министерството на икономиката казваме, че в условията на пандемия държавата може

да разчита на стратегическите инвеститори, а „Арсенал“ е важен стратегически инвеститор, - заяви министърът на икономиката Лъчезар Борисов по време на своето посещение в предприятието. - Тук има богата производствена листа, отличен мениджмънт, силна социална политика, отговорно отношение към създаването на кадри“.

Министърът на образованието и науката Красимир Вълчев сподели, че преди 2 години е бил в „Арсенал“ и още тогава е останал силно впечатлен от всичко, което е видял тук. Той подчерта, че у нас се прави реструктуриране в различните степени на образование, като особено се акцентира върху професионалното обучение. „Вие сте пример как с постоянен градеж, с положителни и правилни усилия сте постигнали световно ниво, - обърна се министър Вълчев към своите домакини от „Арсенал“ АД и „Арсенал-2000“ АД. - Вие сте пример за технологични инвестиции“.

Министрите Лъчезар Борисов и Красимир Вълчев посетиха „Арсенал“, както и народният представител от Казанлък в

44-ото Народно събрание Борис Кърчев, кандидат-депутатите Маноил Манев, Илиана Жекова, Мария Гинева, Роман Желев и придружаващи ги лица.

Те бяха посрещнати от генералния директор на „Арсенал“ АД инж. Николай Ибушев и от изпълнителния директор на „Арсенал-2000“ АД Христо Ибушев. На среща с целия ръководен екип на двете дружества, с директорите на заводи, главните счетоводители, ръководители на направления, синдикалисти инж. Николай Ибушев очерта пред гостите основните насоки в дейността и развитието на най-голямото машиностроително предприятие у нас и неговото място в икономиката и индустрията на България. Той акцентира върху различните форми, чрез които фирмата създава и поддържа високо ниво на кадровия си потенциал. Постигане за Казанлък е откриването на Технически колеж, в резултат на обединените усилия на местната власт, бизнеса и с подкрепата на правителството.

Продължава на стр. 3

ГОЛЯМ ИНТЕРЕС КЪМ ЛАБОРАТОРНИТЕ ИЗСЛЕДВАНИЯ В ЗАВОДСКАТА ПОЛИКЛИНИКА

Поради големия интерес към извършването на лабораторни изследвания в Поликлиниката на „Арсенал“ от направление „Безопасност и здраве при работа“ уведомяват, че такива изследвания ще се правят не само всяка сряда, както бе обявено в началото, а и всеки четвъртък. Лабораторните изследвания се извършват от 8.00 до 9.00 часа в посочените дни в Кабинет № 20 на заводската Поликлиника. Работниците и служителите на „Арсенал“ АД и „Арсенал-2000“ АД, които искат се възползват от тази нова възможност, могат да направят това с медицинско направление или срещу заплащане. Записването става на тел. 26-95 всеки делничен ден, а във

вторниците - до 12.00 часа.

Само за първата сряда, 17 март, когато стартира медицинската услуга, са преминали над 25 души от предприятието, а екипът е работил повече от час, докато е имало хора. Тъй като желаещите непрекъснато растат, се налага кабинетът да работи още един ден в седмицата.

За тези, които искат да си направят тест за антитела против COVID-19, уточнението е, че тук се прави тест за качествено изследване на антитела срещу коронавируса, а не за количествено изследване на антителата.

В. „Трибуна Арсенал“

Ресторант „Орешака“ Ви очаква!

МОТИВИРАЙТЕ

своите служители, клиенти и партньори

Ваучер Храна
Ticket

Ticket
Compliments

Compliments
Card

Edenred Идънред България
Тел: +359 2 974 0220 bulgaria@edenred.com

За резервации в ресторант „Орешака“: 0700 70 717, www.oreshaka-bg.com

ИСТОРИЧЕСКИ ЩРИХИ ЗА „АРСЕНАЛ“ В НАЧАЛОТО НА МИЛЕНИУМА

Продължава от брой 251

В Брой 251 на в. „Трибуна Арсенал“ започнахме да представяме историята на „Арсенал“ чрез част от разнообразни събития, станали в предприятието в годините, завършващи на 1-ца, като правим връзка с настоящата, също завършваща на 1. Продължаваме щрихите от историята на най-голямото машиностроително предприятие у нас и през новия, XXI, век.

В последния месец на XX век „Арсенал“ се преобразува за последен път. Решение № 3783 от 3 декември 1999 г. на Старозагорския Окръжен съд регистрира „Арсенал“ от Еднолично акционерно дружество в Акционерно дружество.

От същата година, поради извършените редица значителни подобрения и иновации на традиционните за фирмата изделия, всички стрелкови системи

трябва да се добави и това, че тук се произвеждат и инструментите, необходими за различни нива на производствените процеси.

Производството се разгръща, въвеждат се нови линии, необходими за създаването на нови изделия, без да се прекъсва производството на традиционните. Кадровият потенциал,

Откриване на новия паркинг

носят името на дружеството – „Арсенал“. С това наименованието предприятието повече от 20 години е познато у нас и в чужбина като стратегически надежден партньор и сериозен конкурент на пазара.

Новата европейска и евроатлантическа ориентация на България определя и новите насоки в производството и търговията на дружеството, характеризиращи се с бърза адаптация и покриващи непрекъснато растящите пазарни потребности.

Така компанията навлиза в новото хилядолетие.

2001

В началото на Милениума търговското дружество „Арсенал-2000“ АД, създадено през 1999 г., купува още акции от „Арсенал“ АД.

И през новия век

„Арсенал“ АД - Казанлък е едно от малкото предприятия у нас и в международен мащаб, което има затворен цикъл на работа. Т.е. на входа се получава суровината, а в края на работния цикъл излиза готово изделие с почти пълна комплектация за него.

Другият факт, който отличава дружеството, е многомащабното му специално производство. Тук се произвеждат не само стрелкови и артилерийски системи, но и боеприпасите за тях. Освен това, „Арсенал“ произвежда и боеприпаси за други системи, които не са в продуктовата му листа.

За да се затвори целият кръг,

с който разполага фирмата, покрива всички нива в проектирането, разработването, производството, инженеринга и търговската дейност.

2011 година

Паркингът

В средата на месец юни арсеналци получават една дългоочаквана придобивка – открит е нов паркинг, разположен северно от предприятието, непосредствено до северния портал. Паркингът заема площ от 5.5 декара и е с капацитет за 160 леки автомобили. Впечатляващото е, че е изграден само за 20 работни дни. „Арсенал“ влага около 150 хил. лева за построяването му, за осигуряване на осветление и камери за денонощно наблюдение.

Земята, върху която е разположен паркингът, е общинска, а реализацията на проекта се осъществява със съдействието на Община Казанлък и на кмета Стефан Дамянов, един от ръководителите на фирмата в периода 1972-1974 година.

„С тази придобивка се надяваме да намалеем опасностите, които дебнат шофьорите и пешеходците, заради затрупани платна с коли в двете посоки край „Арсенал“, - казва по време на откриването инж. Ибушев и паркира автомобил си на новия паркинг.

Автомобилите „Булгар Рено 8“

На 15 септември 2011 г. се навършват 45 години от представянето на първите 10 автомобила „Булгар Рено 8“ на Международния мотрен панаир в Пловдив през 1966 г., предизвикали голям интерес и изкупени за ден.

Автомобилите са монтирани в ОПП „Фридрих Енгелс“ - Казанлък. Задачата е възложена на 1 септември 1966 г. от ръководството

на ДСО „Металхим“, след сключен договор с френската автомобилна фирма „Рено“. Първоначално от „Рено“ доставят пълен комплект детайли, а впоследствие част от детайлите се произвеждат в България. За пълния и цялостен монтаж на автомобилите се разчита на ОПП „Фридрих Енгелс“, днес „Арсенал“.

Цехът в завод 4, Мъглиж

През есента на 2011 г. на територията на Завод 4 в Мъглиж е открит нов корпус, предназначен за производството на ново изделие.

Интересното в него е, че при изграждането му са използвани съвременни технологии, осигуряващи по-голяма безопасност. Новата сграда и създаването на ново изделие дават възможност за откриването и на нови работни места.

Такъв обект не е откриван в страната през последните 15 години.

Спортният комплекс

Малко известен факт е, че стадионът на „Арсенал“ е първият в Казанлък, построен още преди планирането и построяването на градския стадион.

През 2011 г., няколко месеца преди провеждането на фирмения празник, стадионът на „Арсенал“, след цялостен ремонт, придобива нова и красива визия.

Двадесет години са изминали от последните проме-

Спортният комплекс след ремонта

ни, които са направени по него.

През лятото на 2011 г.

кипи трескава подготовка на обновяване, поточно – на цялостен ремонт. Извършва се със собствени сили и средства. Обновяват се терените и площадките на целия спортен комплекс, ремонтират се съблекални и санитарни възли, сменят се скамейките, подменят се покривът

на централната трибуна, освежават се прилежащите пространства.

Вътрешнозаводските спортни състезания през месец септември, предшествващи празника, се провеждат на обновения вече стадион „Арсенал“.

„Експерти за Казанлък“

Детската школа по футбол

Реновирият спортен комплекс на „Арсенал“ посреща, след 20-годишно прекъсване, и малките арсеналски футболисти от Футболен клуб „Арсенал 2000“.

В началото на септември 50-ина деца, запалени бълдещи футболисти, се събират около своя треньор Ста-

ФК „Арсенал – 2000“

нислав Пехливанов, бивш футболист на ФК „Розова долина“. В качеството си на председател на УС на ФК

„Арсенал 2000“, Янко Костадинов, икономически директор на „Арсенал“ АД, приветства малките футболисти и предоставя на клуба всичко, от което имат нужда за пълноценни тренировки и официални футболни срещи.

Ваучерите

През месец октомври 2011 г. работниците и служителите на „Арсенал“ получават първите ваучери за храна на стойност 45 лева. Ваучерите са предназначени за търговската мрежа на град Казанлък.

Социалната придобивка за арсеналци е заложена в Колективния трудов договор, подписан между синдикатите и ръководството на фирмата.

„Експерти за Казанлък“

На 23 октомври 2011 г. при изключително висока изборителна активност, Предизборна коалиция „Експерти за Казанлък“, създадена на

принципа на експертността в различни сфери, и оглавена от инж. Николай Ибушев, се превръща във втора сила в местния парламент, увеличавайки двойно представителството си в Общинския съвет спрямо предходните избори.

Коалицията въвежда нов модел в дейността на местното самоуправление, при който средствата от възнаграденията на съветниците от „Експерти за Казанлък“ се използват за осъществяване на цели в полза на обществото.

През колкото и препятствия да преминава „Арсенал“ в своята вековна история, пред каквото и предизвикателства да се е изправял неговият колектив, това е предприятие с характер. Предприятие, което като феникс се възражда от трудностите и продължава по пътя, който сам си извоюва. С труд, постоянство, професионализъм и високи цели.

Подготви
Първолета Петкова

Продължава от стр. 1

„АРСЕНАЛ“ Е ВАЖЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ИНВЕСТИТОР

Отбеляза и доброто взаимодействие на предприятието с ПГ „Иван Хаджиенов“ в сферата на професионалното образование. От страна на „Арсенал“ бяха поставени въпроси, свързани с данъчната система, с цената на водата, зе-

лената енергия и защитните квоти.

„В сътрудничеството между министри, депутати и нас, като производители, се решават проблемите, – подчерта инж. Николай Ибушев. – Най-важна е топлата връзка между всички, за да вървим успешно напред“.

Гостите разгледаха фирмения музей „Арсенал“, където инж. Ибушев ги запозна с богатата история на предприятието, чието начало е поставено през 1878 година като Русенски арсенал, после става Софийски арсенал, за да се установи в Казанлък през 1924 година като Държавна военна фабрика. Преминал през различни периоди, изпитания и предизвикателства, с труда и знанията на хиляди хора, с умело ръководство и успешен мениджмънт, „Арсенал“ постига днешното си ниво на фирма с международно признание и световен авторитет.

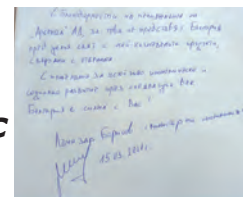
Членовете на делегацията посетиха цех 5/600, където бяха впечатлени от модерното технологично оборудване, от многообразието на производствените процеси и сложността на произвежданите детайли. Те видяха и първия цех, издигнат на голото поле край Казанлък, с който се поставя началото на завода при преместването му от София.

Лъчезар Борисов,
министър на икономиката:

България е силна с вас

С благодарности за мениджмънта на „Арсенал“ АД за това, че представят България пред целия свят с най-качествените продукти, свързани с отбраната.

С пожелания за устойчиво икономическо и социално развитие през следващия век.
България е силна с вас!

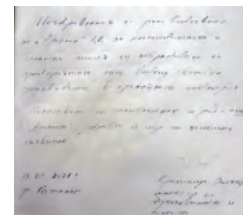

Красимир Вълчев,
министър на образованието и науката:

Поздравления за ръководството на „Арсенал“

Поздравления за ръководството на „Арсенал“ АД за многогодишните и успешни усилия в утвърждаването на предприятието като водещ световен производител в оръжейната индустрия!

Пожелавам на мениджмънта и работещите в „Арсенал“ здраве и още по-успешно развитие!

В обновената, но със запазена архитектура, достолепна сграда днес се намира пружинният цех на „Арсенал“.

Във фирмената Книга за гости двамата министри споделиха своите впечатления и пожелания.

Юлия Младенова

На Многая лета!

Кръгла годишнина навърши на 24 март ръководителят на направление „Организация и ефективност на труда“ на „Арсенал“ АД Сергей Сяров. По случай неговия 50-и юбилей колегите от направлението му поднасят своите най-сърдечни поздравления:

Вашият професионализъм, отдадеността, отговорното отношение към възникващите проблеми и решителността при разрешаването им Ви отличават като талантлив организатор и авторитетен лидер – това, което най-много ценим у Вас и с което сте спечелили нашето дълбоко уважение.

Желаем Ви здраве и дръзновение и никога да не Ви напусна надеждата, че най-щастливите дни в живота предстоят!

Направление ОЕТ, „Арсенал“ АД

ОМБУДСМАНЪТ И ДАМСКО СДРУЖЕНИЕ С КАУЗА ЗА ЖЕНИТЕ

Общественият посредник на Казанлък **Гинка Щерева** и Сдружение с нестопанска цел „Жените на Казанлък“ се обединиха в каузата за равнопоставеност на жените и мъжете, за техните права и борбата против насилието над жени. В дамския месец март те проведоха кръгла маса – дискусия с членове на сдружението и активни казанлъчанки. На срещата бяха поставени въпроси, свързани с мястото на жените в съвременния обществено-икономически живот, за тяхното присъствие на пазара на труда, за възможностите им за кариерно развитие, съпоставени с тези на мъжете.

Сдружение „Жените за Казанлък“, подкрепено от омбудсмана на Казанлък, обяви конкретни инициативи в подкрепа на жени в риск, жени, пострадали от домашно насилие, самотни майки, майки на деца с увреждания, безработни, жени в социалнослаби семейства и други. От сдружението с председател Стела Кехайова обявиха, че до края на март т.г. ще бъдат разкрити два специализирани центъра – Център за превенция на насилието над жени и деца и Професионален

център за безплатно обучение по английски език, информационни технологии и други. През месец април предстои откриването на Академия за жени-предприемачи. И още по един проект работи сдружението, резултатът от който се очаква през 2022 година. Това е създаването на Кризисен център за подкрепа на жени и деца, пострадали от насилие, и на Център за психично здраве.

По думите на психолога Боряна Стефанова, тревожна е тенденцията на нарастване процента на момичетата и младите жени, употребяващи алкохол и наркотични вещества. Тя цитира данни от

Центъра за психично здраве, според които при изследване сред 600 студентки на възраст до 24 години, 86% са заявили, че са употребили алкохол и наркотични вещества под 16-годишна възраст. Пак по информация от Боряна Стефанова, съотношението между мъже и жени, склонни към употреба на психотропни вещества, от 3:1 вече е 1:1. По тази причина една от задачите на сдружение „Жените за Казанлък“ е превенция и борба с тези зависимости сред нежната половина. Въпреки проблемите, пред които са поставени жените, според Стела Кехайова, те могат и вече определят посоката.

Юлия Младенова

ЙОАНА И ВАЛЕНТИН – БРОНЗОВИТЕ АРСЕНАЛСКИ ДЕЦА

Йоана Дачева и Валентин Симеонов завоюваха бронзови медали на провения се през месец март

успешно. Кадър, запечатал радостта от победата на Йоана, бе избрана за една от VIP-снимките

бронзов медалист и на Държавното лично първенство по борба за девойки в Сливен.

Йоана Дачева и Валентин Стоянов започват спортния си път от Клуба по борба „Гладиатор“ в казанлъшкото село Овощник. Йоана продължава за кратко в „Берое“ - Стара Загора, а Валентин - в ЦСКА - София. После и двамата избират казанлъшкия клуб с треньор Христомир Бояджиев. От тук тръгват и техните сериозни постижения и победи. Йоана Дачева има зад гърба си вече 7 участия в държавни първенства, организирани от Българската федерация по борба. Валентин два пъти е носител на бронзови отличия от държавни шампионати. Печели награди и от международни състезания. За 2020 година Валентин Симеонов е избран в Топ 10 на казанлъшките спортисти, където е класиран на 6-о място. Йоана е в 11 клас на Професионалната гимназия по лека промишленост и туризъм, а Валентин е 12-класник в ПГ „Иван Хаджиенов“, специалност „Мехатроника“. И двамата смятат да продължат образованието си в Националната спорт-

на академия.

И двамата са със здрави арсеналски връзки. Бащата и по-голямата сестра на Йоана са слу-

фесионално образование, която се осъществява между „Арсенал“ АД и училището. Въпреки че набляга на спорта, трайните практичес-

VIP-снимката на Йоана Дачева и Христомир Бояджиев. Сн.: sportsgallery.eu

т.г. в Бургас Държавен лично-отборен шампионат по борба за юноши и девойки. Това е едно от най-силните и важни за сезона спортни състезания, в което възпитаниците на Клуба по борба „Казанлък“ с треньор Христомир Бояджиев се представиха много

в специализирания сайт sportsgallery.eu.

Йоана Дачева спечели бронза при девойките свободна борба в категория 53 кг, а Валентин Симеонов - при юношите свободна борба, категория 86 кг. В началото на тази година Йоана стана

Валентин Симеонов, вдясно - в Топ 10 на казанлъшките спортисти за 2020 г.

жители на „Арсенал“, а майката на Валентин работи в Завод 4 на предприятието. Валентин е свързан със завода и по линия на дуалното обучение. Като ученик в Механотехникума, той е част от програмата за про-

ки знания и умения, които Валентин получава в Завод 5/510, винаги ще му бъдат от полза. Пък и човек никога не знае накъде ще го поведе житейският му път.

Юлия Младенова

ZAKAZANLAK.BG

НОВИЯТ ПОРТАЛ НА КАЗАНЛЪК И РЕГИОНА

WWW.ZAKAZANLAK.BG

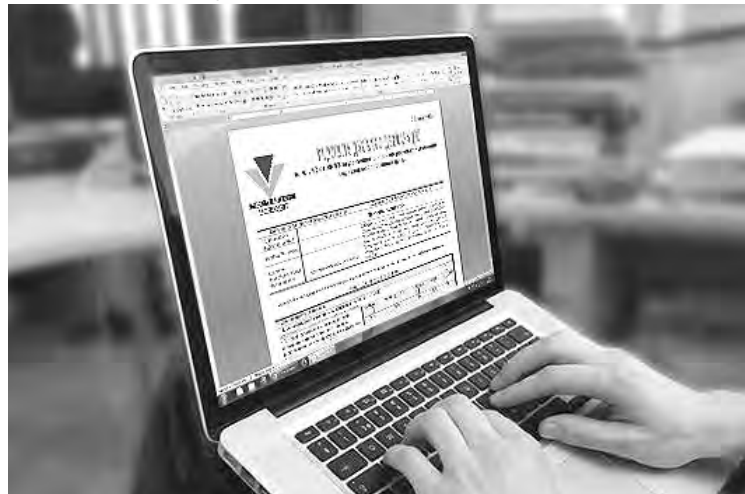
Обективната журналистика си има нов дом

НОВИ МОМЕНТИ ПРИ ДАНЪЧНИТЕ ДЕКЛАРАЦИИ

Електронната услуга за предварително попълнените данъчни декларации за облагане доходите на физическите лица бе активизирана на 16 март. В нея, освен доходите по трудов договор, хонорари и граждански договори, доходите от наем при отдаване на имот на юридически лица и земеделски субсидии, за пръв път са включени още данни за получени суми от наложи платени, за сделки с автомобили, както и по-

премахвани, като достъпът до услугата става или с безплатния Персонален идентификационен код (ПИК) на НАП, или с електронен подпис.

През 2021 година, заради Великденските празници, крайният срок за деклариране на доходите от физическите лица е 5 май. Както и преди, отстъпката от 5% се ползва за подадени по интернет данъчни декларации до 31 март, заедно с платен данък и

купка на трудов стаж. Продажбата на автомобил, след като е бил притежаван по-малко от 12 месеца от декларатора, подлежи на облагане с данък.

Предварително попълнените данни могат да бъдат редактирани или

при липса на други данъчни задължения.

Над 1 млн. граждани вече имат ПИК, като чрез него през 2020-а са подадени над 90% от декларациите за доходите с предварително попълване.

В. „Трибуна Арсенал“

ЧАСТ ОТ ЧУДОМИРОВИТЕ ПРАЗНИЦИ - ОНЛАЙН

Чудомирови празници '2021 в Казанлък се отлагат заради въведените противоепидемични мерки в България от 22 март за срок от 10 дни и издадената в тази връзка заповед на министъра на здравеопазването.

За втора поредна година, заради пандемичната обстановка в света и строгите мерки за ограничаване разпространението на COVID-19 у нас, празниците, посветени на Димитър Чорбаджийски, няма да се състоят в дните от 25 март до 1 април.

Тази година обаче част от събитията в богатата и разнообразна програма, подготвена от Фондация „Чудомир“ и ЛХМ „Чудомир“, ще бъде излъчвана онлайн. Научната конференция, изложбите, националните детски конкурси „Чудомирчета“, „Малките нашенци“ и „Присмехулници“, съботното матине - концерт на Надежда Цанова и Росен Идеалов, ще могат да се гледат виртуално на Фейсбук страниците на ЛХМ „Чудомир“, „Димитър Чорбаджийски - Чудомир“ и на сайта на музея.

ЗА ПОСЛЕДНО ЛИ МЕСТИМ СТРЕЛКИТЕ?

На 28 март 2021 г., в 3.00 ч. местно време, се въвежда лятно часово време. На този ден часовниците се преместват с един час напред.

Идеята за лятно часово време за пръв път се въвежда на практика от германското правителство по време на Първата световна война в периода 30 април - 1 октомври 1916 г. Скоро след това Великобритания последва примера, като в началото въвежда лятно време от 21 май до 1 октом-

ври 1916 г. Лятното часово време е въведено в България на 1 април 1979 година.

През 2018 г. Европейската комисия се допита до европейските граждани дали искат да запазят лятното часово време и да уточнят кое време предпочитат да остане за постоянно - лятното или зимното. Бяха получени и анализирани 4.6 млн. отговора. Всяка държава, член на ЕС, ще реши кое часово време да остави като постоянно. Около 90% от анкетиранияте са против местенето на стрелките с час напред и връщането им обратно. Затова през 2019 г. евродепутатите решиха въртенето на часовника да спре през 2021 г. Според предложението, в тези страни, които избират лятно часово време, стрелките ще се местят за последно през март до година, а в избралите зимно часово време - през октомври 2021-ва.

ВИДЕЛИН ЧОЛАКОВ – БОЕЦЪТ, НАСЛЕДНИК НА АРСЕНАЛЦИ

Една снимка в интернет преди време привлече вниманието ми. Познах на нея вече бившия състезател от националния отбор по биатлон на България Красимир Анев. А до него, гордо изправен с медал и грамота в ръка от състезание по спортна стрелба – Виделин Чолаков – син на дългогодишни работници в „Арсенал“, възпитаник на някогашното арсеналско СПТУ по машиностроене, в момента – военнослужещ.

Това за сетен път затвърждава в мен чувството, че от тук, от „Арсенал“, тръгват много „връзки“. И ни водят къде ли

уверен и все по-горд за достойно изпълнен дълг. „В главата ми все още звучат думите от клетвата да служа на Отечеството си и това „Заклех се!“, което обяснява и обуславя всяка моя крачка и поведение... Вече близо 20 години...“

Близките

Виделин Чолаков е син на вече пенсионирали се арсеналски кадри. Баща му Жельо Чолаков е работил във фирмата от 1981 г. до преди две години, когато излиза в пенсия. Сумарно над 35 години стаж в „Арсенал“

Виделин Чолаков, вдясно, с Красимир Анев

не... Чрез тях летяхме със самолет, управляван от сина на Неделчо Йорданов, ръководител направление „Качество“, влязохме в Университета Кеймбридж със сина на Стефан Стефанов, ръководител направление „Автоматизация на инженерния труд“, завладяхме японските сцени с феерията на българските народни танци с Фолклорния ансамбъл „Арсенал“ с ръководител Христо Стоянов... Примерите са много.

Клетвата

А този млад, смел и снажен мъж ни отвежда в най-горещите точки, откъдето е минал – мисиите в Ирак, Афганистан, Босна и Херцеговина – там, където във всеки един момент може да избухне кола-бомба, да се взриви камикадзе или да се атакува военна база. Там, където България е изпращала най-смелите си и всеотдайни бойци и техните командири, защитавайки честта на Българската армия като част от съюзническите войски на НАТО. Редник Виделин Чолаков има зад гърба си шест мисии, участвал е в реални бойни действия, откъдето се завръща всеки път все по-

има майка му Радка Чолакова. В предприятието вече близо десет години работи и сестра му Митка. През производствените цехове на „Арсенал“ са преминали лелите му. Ако се върнем назад в годините и съберем трудовия стаж в казанлъшката оръжейница на родителите на родителите му, общият брой години ще надхвърли 150. Че и повече. Внушително!

Качествата

Виделин завършва арсеналското СПТУМ през 1996 г. със специалност „Производство на боеприпаси“, после – казарма. Това е първото стъпало, което го насочва към армията. Времето, в което се изгражда характер, юношата възмъжава, „очупва се“, както той сам казва. След уволнението има един период на адаптация и колебание, но армията започва да го тегли все по-осезателно. До 2001 г., когато окончателно взема решение и встъпва в редовете ѝ. Следват обучение, учение, тежки тренировки и доизграждане на характера, създаване на ония качества, които го правят истински боец. „Това, което съм, дължа, както на родителите си,

така и на сержантите и офицерите от армията, на командирите, които изградиха в мен качества на достоен българин. Накараха ме да нося с гордост военната униформа и да се чувствам отговорен“.

Мисиите

Едва 22-годишен, редник Чолаков е одобрен от комисията за първата си мисия в чужбина и заминава за Босна и Херцеговина. След трудния и тежък период на адаптация, на сработване с колегите за работа в екип, на затвърждаване на взаимното доверие – фактори от изключително значение, следват дисциплина и отговорно отношение към поставените задачи. А най-важната и отговорна задача при всяка мисия е да изпълняваш стриктно и точно заповедите, да опазиш живота и здравето, както на бойните си другари, така и своя живот. Всичко това изисква проява на самоотверженост, находчивост, хладнокръвие, правилна преценка на ситуацията и адекватна реакция. „С тези качества никой не се ражда. Те се придобиват тогава, когато попаднеш в подходящата среда. За мен тази подходяща среда се оказа армията и това, че попаднах на добри командири“, споделя Виделин. Това става очевидно с факта, че редник Чолаков е одобрен за следващите мисии в Ирак и Афганистан.

„В тези райони е по-трудно аклиматизирането, съобразяването с бита, религията и обичаите на хората там и изграждането на авторитет и доверие към нас“, разказва боецът. Разказва още, че в Афганистан е трябвало да патрулират в район с 2-3 села. Срещали са се с хората там, влизали са в училищата и са подарявали на тамошните малчугани тетрадки, химикалки и други учебни помагала. „За тях бяхме голяма атракция. Нали се сещаш какво впечатление сме предизвикали – с пълно бойно снаряжение, тежесто 25-30 кг., с каски, очила, бронезилетки... Децата много ме харесваха и това ми доставяше голямо удоволствие.“

Страстите

Свободното време там е използвано за поддържане на физическата подготовка с фитнес, видеоконтакти със семейството, и... народни танци. Там се запалил по народните танци и, когато се връща в България, те вече се превръщат в едно от хобитата му. През последните години усъвършенства танцовите си умения в Клуба по народни танци „Чанове“ в Стара Загора. Другата негова страст е ловът. А от 2009 г. редовно взема участия в организирани състезания по спортна стрелба. Събрал е медалите си в една кутия от обувки, защото няма къде вече да ги нарежда. Но това не е повод да се откаже. Даже напротив, още повече го мотивира и провокира подготовката му и явяването на всяко следващо състезание. От разказа му разбирам, че състезанията са няколко вида. Едни-

Виделин Чолаков с наградите от последното състезание

те са т.нар. стрелба „Бенчрест“ – стрелба с висока точност или групираност на попаденията в стрелба от 50 до 300 метра. В този тип състезания има над десет участия. Взел е участие в организацията и провеждането на шест такива състезания като съдия от „Бенчрест“-федерацията, която си има утвърден Правилник и Статут.

Подаръкът

През 2020 г. е участвал в две състезания Т-клас – стрелба за поразяване на мишени на далечни разстояния, в които е завоювал едно шесто и едно второ място. На последния турнир се запознава и с бившия биатлонист Красимир Анев. Умението на Виделин да създава и завързва бързо и лесно контакти го сближава с Анев. Така от дума на дума разбира и една от болките му – напускайки биатлона и прекратявайки активна състезателна дейност, Красимир Анев остава без пушка. Оказва се, че Виделин има законно притежавана малокалибрена пушка, която отдавна не е използвал и веднага, без много-много да му мисли, решава – ще я подари на именития ни състезател. Сега се обмисля актът, на който това желание да се официализира. Всичко е свързано със законови разпоредби, с които да се съобразят, както и с организацията на събитието.

Семейството

От 2009 г. Виделин Чолаков е семеен. Има две дъщери – на 10 и на 5 години. Съпругата му работи като биолог в Инвитро център в Стара Загора. В града на липите живеят от 11 години и казва, че се чувстват добре. Често подобренията в дома си ги майстори сам. Помага, когато има нужда и на родителите си в Казанлък и на село. С децата обичат да пътуват, посещават обекти с историческо значение и вече почти са запълнили с

печати книжката на Стоте национални обекта. Споделя, че последните им разходки, преди пандемията да ги спре, са били в Аладжа манастир край Варна и Ботаническата градина в Балчик. Обичат да карат и ски триамата – той, съпругата му и голямата дъщеря. И малката, казва, ще се научи, за да бъде групата пълна.

Армията

Към края на интересния ни разговор редник Чолаков отново се връща към кариерата си на военнослужещ. Споделя, че работи с много добър колектив. Не пропуска пак да каже колко е благодарен на своите командири от 38-ми Механизиран батальон към Втора бригада на сухопътните войски, където и днес служи, и колко много му е дала армията, за да се изгради като характер и човек. Добавя и това, че Българската армия е в постоянна готовност да окаже помощ при бедствия, аварии и тежки инциденти. Самият той се е налагало неведнъж да бъде част от такива групи. Освен това, е вземал участия и в международни учения у нас и в чужбина, като част от съюзническите войски на НАТО.

Неговата страст, съвсем резонно, си остават оръжията и боеприпасите. Не престава да се самообразова, да се запознава с новостите в оръжейното производство чрез достъпните интернет страници на различни фирми. Чете и гледа такива

Пред щанда на „Арсенал“ на изложението „Хемус“

образователни филми. Сmee да твърди, че за толкова години знанията му са на прилично ниво.

Мечтите

Иска му се един ден, когато дойде време да напусне войските, отново да се занимава с дейност, свързана с оръжието... Тя никак не му е чужда, като се има предвид специалността от СПТУМ, стажът, натрупан като военнослужещ и... оставеното му 150-годишно „наследство“ от родители и роднини, преминали през казанлъшката оръжейница.

Кой знае, може в негово лице да срещнем един бъдещ арсеналски кадр...

При това – достатъчно добре подготвен...

Първолета Петкова

ДУХЪТ НА ЧУДОМИР ВИТАЕ В КЪЩАТА МУ НА УЛ. „ТРАПЕЗИЦА“

Спретната и красива, къщата на Чудомир на ул. „Трапезица“ в Казанлък е построена почти преди век – през 1924 година, три години, след като Димитър Чорбаджийски и Мара Нонова стават семейство. Любопитното е, че е по проект на самия Чудомир.

В началото младото семейство живеело в избените помещения, тъй като нямало пари за обзавеждане на горните етажи. После всяко нещо си заема мястото – кабинет за писателя, спалня, всекидневна с кухня на първия етаж и просторно ателие за Мара Чорбаджийска на втория. Кой твърди, че Чудомир е бил хладен към съпругата си – та той ѝ е дал най-хубавата част от къщата за ателие, с много емоция разказва директорът

библиотеки покриват стените. Над 3000 тома е личната библиотека на Чудомир, като голяма част от книгите са чуждоезични, предимно френски и руски, по-малко немски, има много старопечатни ценни из-

нали през този дом, разказва Добрината Матова. Те са ги отглеждали като собствени деца.

Уютна всекидневна с кухня допълва първия етаж, а вита стълба води към втория

Норре, д-р Спартак Хаджиев. И малки листчета с пожелания за всичко най-хубаво...

лепни хумористични разкази и фейлетони е избрал да твори именно в Казанлък и именно тук да създаде най-пъстроцветната палитра на своето време. Нареккоха го писателят, който размива, а той на свой ред написа: „Няма лекарство за раждане или смърт, затова нека се порадваме на промеждутъка“.

В знак на почит към Чудомир и неговия огромен принос към културата и литературата вече 27 години в Казанлък се организират Чудомирови празници. Започват на 25 март – рожденият ден на писателя, и продължават до 1 април, Денят на хумора и шегата. Събитието събира на едно място редица учени, писатели, артисти, интелектуалци, както и много туристи, почитатели на творчеството на големия писател и художник.

на ЛХМ „Чудомир“ Добрината Матова.

Присядам на един от фотойлите в кабинета на писателя. Притеснявам се, сякаш всеки момент ще дойде домакинят, а аз не съм взела позволение да съм тук. Срещу мен, до прозореца, е бюрото му.

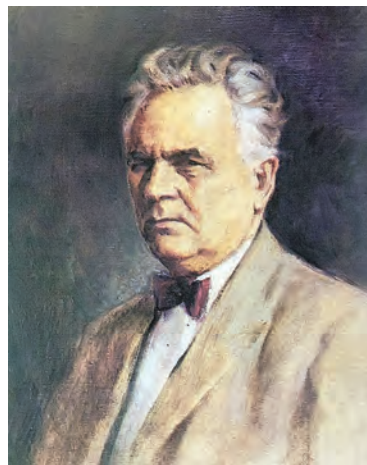
Сякаш току-що е оставена цигарата в пепелника, вляво е пишештата машина и до нея очилата, свалени за малко, за да отпочинат очите. Огромни

дания. През 1948 година местната власт настанява в кабинета на Чудомир военен от казанлъшкото поделение, което създава дискомфорт на домакините, и двамата творчески личности. Минал Радой Ралин, а после написал памфлет, че когато на писателя му дойде музата, и на кухненската маса може да пише. Това изиграло своята роля и скоро военният се изнесъл от къщата.

В съседство на кабинета е спалнята. Господ не е дал деца на Димитър и Мара Чорбаджийски, но всички техни племенници, които са искали да учат в Казанлък, са преми-

– царството на художничката Мара Чорбаджийска. Светло, просторно, подредено с много артистизъм, това е мястото на нейното творческо уединение.

Тук, в едно картонено куфарче, са запазени последните вещи на писателя. На 26 декември 1967 г. Чудомир, неизлечимо болен от рак, слага край на живота си в Правителствената болница в София, като се хвърля от балкона на болничната сграда. Такето, което той оставя на перваза на балкона, е грижливо прибрано в кувара заедно с бяло шалче, носна кърпичка, гребенче, очила, опаковка Codterpin 10 tabl., последни бележки с телефонни номера и имена на лекари – D-r D.

Духът на един от най-колотритните български писатели, хумористи, народопсихолози, краеведи, художници, продължава да витае в тази огряна от

ЧУДОМИР

инв. № 15
ЧУДОМИР, Сладки приказки (1942)

слънцето, боядисана в пастелно жълто, къща на ул. „Трапезица“ 6 в Казанлък. Авторът на над 2500 карикатури, на стотици ескизи, скици, портрети, композиции, на велико-

Снимките на авторските творби на Чудомир са предоставени от ЛХМ „Чудомир“.

Юлия Младенова

КАЗАНЛЪЧАНИН Е НОСИТЕЛ НА НАГРАДАТА ЗА ХУМОРИСТИЧЕН РАЗКАЗ

52-ият носител на наградата за хумористичен разказ на името на Димитър Чорбаджийски – Чудомир, е казанлъшкият журналист и

писател Петър Марчев.

Жури с председател Деян Енев присъди отличието на Петър Марчев за неговия разказ „Животът е прекрасен“, публикуван в брой 43 от 23 октомври 2020 г. на в. „Сършел“. По време на Чудомировите празници през 2019 година главният редактор на в. „Сършел“ Михаил Вешим каза, че казанлъшки автор е бил „на косъм“ да стане носител на 50-ата награда „Чудомир“. Това беше Петър

Марчев. Две години по-късно той вече е победител в престижния конкурс и заслужено ще получи отличието.

Казанлъшкият творец има издадени няколко романа, автор е на рок-опера, пътеписи, публицистика, хумор и сатира, литературна и кинокритика, режисьор е и на филми. В зората на демокрацията Петър Марчев е работил като журналист във вестник „Заводска трибуна“, чийто наследник е вестник „Трибуна Арсенал“, както и във вестниците „Искра“ и „Седмица“ в Казанлък.

Наградата „Чудомир“ е най-старото литературно отличие у нас, което се връчва без прекъсване от 1969 година досега и се дава за хумористичен разказ, публикуван във вестник „Сършел“. Призът е учреден през 1969 г. и се връчва от Община Казанлък, Фондация „Чудомир“ и в. „Сършел“ всяка година по време на Чудомировите празници и едно от най-очакваните културни събития в седмицата от 25 март до 1 април.

Първият носител на наградата е Петър Незнакомов през 1970 г. Досега само веднъж тя е била присъждана на жена – през 1981 година на Здравка Евтимова. Десет

години по-рано „Чудомир“ се присъжда посмъртно на Димитър Чавдаров – Челкаш. Кръстов Кръстев от екипа на в. „Сършел“ е два пъти носител – през 1989 и 2005 г. Най-много статуетки на Чудомир притежава покойният вече „сършел“ Йордан Попов. Приживе той 3 пъти е печелил конкурса за къс хумористичен разказ. Сред отличените творци са още Станислав Стратиев, Мирон Иванов, Христо Карастоянов, Владо Даверов, Йосиф Перец, Христо Бойчев, а през последните 3 години носители са Иван Димитров, Деян Копчев, Никита Нанков.

От 2019 година наградата е плакет с шаржирания образ на Чудомир. Оригиналният плакет е изработен от Теньо Пиндарев и се съхранява в ЛХМ „Чудомир“, дарен от съпругата му Донка Пиндарева. По оригинала се прави точно копие. Връчваната дотогава статуетка на Чудомир отива при победителя в театралния конкурс „Комедийният хит на сезона“.

Юлия Младенова

С намигване към 1 април

„Мулен руж“

карикуатура Николай Фитков

Инженер Карастоянов: ЩАСТЛИВ ДА ЗНАЕ

Инж. Георги Карастоянов е ръководител на отдел „Енергетичен“ в Завод 2 на „Арсенал“. Съвсем отскоро. От 10-и март. Когато се срещаме, още не знам това. В Алеята на фирмената слава той е записан все още като заместник-ръководител, пълната отговорност за електричарите на Завод 2 му е съвсем нова. Но не и работата като такава. По същество тя не се е променила.

Инж. Карастоянов се връща в „Арсенал“ през 2016-а. След дълги и любопитни професионални пътешествия у нас и в Европа. Казвам „завръща се“, защото и той, както много други местни специалисти, прохода в кариерата в казанлъшката оръжейница. Не са много българите днес, които имат щастието да градят професионализъм по правилата с израстване в една единствена работа, занимавайки се само с това, за което са учили. Цял живот. С диплома от Техническия университет в Русе по специалността „Електроенергетика и електрообзавеждане“ Георги Карастоянов е един такъв щастливец.

В личните си архиви Карастоянов пази в хиляди файлове със снимки репортажите на своя живот от сърцето на Европа. Малко са местата, където не е бил. За петте години работа по изграждането на АЕЦ „Моховце“ в Словакия Георги е пропътувал по европейските шосета хиляди кило-

И в родната фирма „Арсенал“

Минава по стандартната процедура. Документи за работа – интервю – назначение. Не е трудно ръководството на Завод 2 да му се довери. С това CV наистина не е трудно. Когато в средата на 90-те години на 20-и век Георги напуска оръжейницата, годините са други. Фирмата изживява икономическата криза преди голямата приватизация в България. По-добрата перспектива за млад електроинженер тогава е БТК. По това време Българската телекомуникационна компания, все още държавна, е в силата си. Аналоговите централи работят на макс, прокарват се трасета

метри. Централата между градовете Нитра и Левице е само на час път от Виена. А точно Виена е градът, който Георги харесва най-много. В Словакия го праща професията му. Строителството на Трети и Четвърти блок на словашката АЕЦ е мащабен проект. Продължава с години. За инженер със специалност „Електроенергетика и електрообзавеждане“ точно това е мястото, където да разгърне себе си. Карастоянов работи и на други огромни по мащабите си обекти в енергетиката, когато е част от инженерния екип на голямата строително-монтажна фирма „Енемона“ АД - Козлодуй. Георги работи там в най-силните й години, докато още никой не подозира, че през 2017-а ще бъде обявена в несъстоятелност. Инж. Карастоянов трупа опит на национални обекти. Като площадките на Мариците. Работи при рехабилитацията на топлоелектроцентралите в Маришкия басейн. С този безценен професионален стаж преди почти 5 години инж. Карастоянов сменя житейската посока. Връща се в родния край. В Мъглиж.

Изборът БТК не е труден, той е логичен

Но и тези времена минават. Не минава обаче „тръпката“ към професията. Заниманията с техника за Георги са любопитни от съвсем рано. Не е имал колебания какъв път да поеме, когато решава да отиде ученик в казанлъшкия Механотехникум. По това време техническото училище е трудно достъпно, само за отличници. Подготвят се перфектни кадри за машиностроенето и впоследствие – средни специалисти по електротехника. Инж. Карастоянов недоумява днешния „интерес“ на момчетата към електроспециалностите, този изцяло мъжки занаят. Навремето в Техникума има три електропаралелки, сега такава, тясно специализирана, изобщо няма. Абсурдно е, че младите хора нямат интерес към тази професия, която, всъщност, никога няма да отмре. Защото всяка машина работи с ток. Факт е обаче, че не е лесно намира-

нето на качествени електричари, показва опитът на Карастоянов. За да постъпиш като електротехник където и да е, в това число и в „Арсенал“, са нужни две неща – документ за квалификация и опит. Разбира се, няма как да искаме 20-годишен човек да има 20-годишен стаж по специалността, обяснява инж. Карастоянов. Но признава, че „някакъв“ опит за почване на работа не е достатъчен. Искат се знания и конкретни умения. Защото работата с ток е трудна и опасна. Най-важният съвет, който може да се даде на човек, работещ с електричество, е да не бърза! И да работи спокойно.

Електричарят не бива да бърза!

„По-добре не прави нищо, отколкото да сбъркаш!“, е съветът на инженера-ръководител не само към хората, с които работи, но и към всеки, който тръгва да прави нещо, свързано с ток. Когато не знаеш, по-добре спри! С изстрадана в опита ирония инж. Карастоянов припомня: „Токът е опасен. Не се вижда, нито чува, но... много боли и човешкият живот не се връща обратно!“. И още: „Когато се бърза, нещата винаги се претрупват“. В конкретната работа, за която ръководителят на ОЕ в Завод 2 отговаря, понякога обаче се налага да се бърза. Аварии, които момчетата, за които методически инж. Карастоянов е ангажиран, възникват, разбира се, внезапно. Чисто организационно и административно техниците са на подчинение на своите преки ръководители по цеховете. Но какво точно и как ще бъде отремонтирано, както и с какви точно електроматериали и резервни части, не може да се реши без тежката дума на инж. Карастоянов. Той осигурява и доставките в материалната част.

За повечето арсеналци Завод 2 е пословичен със своите роторни машини. Легенди се носят за трудното усвяване на това производство преди няколко десетилетия. Георги „се запознава“ с тях още навремето при първата си работа в „Арсенал“ веднага след дипломирането. Който и сега работи там, също добре знае, че това не са прости машини. На въпроса, сложни ли са нещата в АРЛ-а, Карастоянов с лека усмивка потвърждава:

„Може да се каже...!“.

Като всеки инженер, Карастоянов е пестелив с думите

Справянето с критичните ситуации в неговата работа не изисква много приказки. Изисква компетентни и навременни действия. Най-сложното при възникване на технически проблеми е

Като инженер с опит в голямото промишлено строителство, Карастоянов отчита, че въпреки спешните, понякога и нелесни, задачи, работата в „Арсенал“ е ритмична, движи се по утъпкани пътеки и в този смисъл е по-спокойна. Но веднага уточнява: „Кое не значи – скучна!“. Напротив. Ако беше такава, той едва ли щеше да се вър-

Във Виена

отстраняването им да става така, че да не страда производството. Това си е чист nonsens. Няма как и да се отстраняват аварии, и производството по машините да не спира. Затова нещата и в тая работа не са нито лесни, нито прости. Като всяка работа за специалисти. Като инж. Карастоянов. Макар той да се шегува, че работи нещо като „човекът-отдел“. И е сам в този отдел, и в същото време не е. Свързващата роля на неговата професионална позиция налага

не тук. Обича движението, динамичните ситуации... Сигурно затова и любимата му книга е „Колела“ на Артър Хейли.

Колелата на неговия живот се въртят из цяла Европа, включително и тук. Георги отчита, че „Там“ е някак по-организирано всичко, а „Тук“, при нас, ориенталските маниери са си факт, колкото и да се е променил животът. Хубавото на днешното време е, че може да си едновременно „Тук“ и „Там“. Да отскачаш, да прескачаш

В Охрид

постоянна комуникация с началниците на цехове и участъци от една страна, и с директора на Завод 2 инж. Николай Меслеков, от друга. Решават проблемите заедно. Понякога се налагат спешни реакции. Изобщо, винаги е интересно.

Работата в „Арсенал“ никога не е скучна

към центъра и към по-далечната европейска периферия. „Разбира се, за неспирното движение в пътешествията на живота ни попреки COVID-19. Но и това ще мине“, знае Георги Карастоянов. С толкова опит той е щастлив да знае.

За Електричеството. И за Света.

Диана Рамналиева

